

Akkor is karácsony!

Az idei karácsony nagyon sok mindenben különbözött az előzőektől. Ahogy arra számítani lehetett, a járványügyi korlátozások miatt eléggé nehéz volt megtervezni, hogy a család összegyűlhessen a szeretet ünnepén.

Beni, a bátyám a kosárlabda-egyesülettől az utolsó pillanatban jöhetett haza, így 23-án egészítette ki a családot. Már aznap sokat játszottunk, beszélgettünk, viszont korán lefeküdtünk aludni, hogy másnap már csak az ünneppel tudjunk foglalkozni.

24-e reggelén már karácsonyi lázban égtünk. Mindenki hasznos tagja tudott lenni a készülődésnek: a lányok a konyhában sűrögtek, mi, fiúk pedig a díszeket, illetve a karácsonyfát vettük elő, és rövidesen elkezdődhetett a ház feldíszítése.

Összeállítottuk a műfenyőt, rátettük a fényeket, beemeltük a helyére, és következhetek a díszek. Az mostani karácsonyfánk a fehér, arany és az ezüst színeket kapta.

Miután elkészült a fa, és megebédeltünk, jöhetett a délutáni csendes-pihenő. Hamarosan megérkeztek a keresztanyukámék, akiktől nagyon szép ajándékokat kaptunk, és ők is örültek a mi meglepetéseinknek. Ezután együtt mentünk a mamámékhoz.

Náluk sajnos csak kevés időt töltöttünk, akkor is végig maszk volt rajtunk, nehogy valami baj legyen. Az ő ajándékaiknak is nagyon örültünk, és ők is boldogok voltak, nagyon tetszettek nekik a számukra készített meglepetések.

Hazaérésünket követően tüzetesebben megnéztük az összes ajándékunkat. Végre kaptam egy hangszórót a szüleimtől, mindenki kapott karácsonyi mintás pulóvert a bátyámtól, Julcsi adott nekem 5 pár mintás zoknit, ugyanúgy, mint az unokatestvérem, Panni. Nagyszüleink mindenkit megleptek egy kis háromlábú telefontartó állvánnyal, az én csomagomba pedig még egy kapucnis pulóver is került.

26-án apa testvéréhez látogattunk el a Balatonra. Már nagyon régen láttuk őket, így igazán örültünk a találkozásnak. Sokat társasoztunk, beszélgettünk, nevettünk, és mivel unokatesóm, Geri idősebb nálam, rengeteg ruhát kaptam tőle, amiket már kinőttem, aminek nagyon örülök. Sajnos Beni ide már nem tartott velünk, mert 25-én vissza kellett mennie Szombathelyre, de mikor felhívtuk, ő is nagyon boldog volt, hogy beszélhetett velünk.

A vírus igencsak keresztbe húzta néhány számításunkat, de így is maradandó élmény lesz az idei karácsony, azt hiszem. Nagyon örülök az ajándékoknak, amiket kaptam, és már nagyon várom a szilvesztert, ugyanis azt a bátyámnál fogjuk tölteni, csak mi, testvérek, Szombathelyen!

Kovács Áron Boldizsár 8.a

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola